

МАЛЕНЬКИЙ ХУТІР...

*Медлого
НЕМОВ РОЗПОВІДАЮЧИ*

СОПРАНИ

mf

МА - ЛЕНЬ-КИЙ ХУ - ТІР СЕ - РЕД АУК I НИВ НА ГОР - БИ - КУ, НАД

НА - ЛЕНЬ-КИЙ ХУ - ТІР СЕ - РЕД НИВ

АЛЬТ

ХЛОП-СЬКІЙ ХА - ТІ ЖИВ,

РІЧ - КО - Ю ШУН - НО - Ю, ОТ ТАМ Я В ПРОС-ТІЙ, ТАМ Я В ХЛОП-СЬКІЙ ХА-ТИ ЖИВ,

от ТАМ Я В ХЛОП-СЬКІЙ ХА-ТИ ЖИВ,

СТАРІЛЬНИЦЯ ---

ad tempo

СА - НО - ТА, I СУМ ЖИ - ЛИ ЗІ МНО - Ю. 13 ТРЬОХ БО - КІВ ПО - ЛА - ТІ ОБ - НЕ-

13 ТРЬОХ БО - КІВ ПО - ЛА - ТІ

ЖИВ, NO - ГУТ - НІЙ ЛІС ЗЕ - ЛЕ - НО - Ю СТІ - НО - Ю, I ШУ - НОН СЕР - ЦЮ

ОБ - НЕ - ЖИВ АІС:

ШУ - НОН СЕР - ЦЮ

ВІН НА СОН ДЗВО - НИВ, I СУМ ПО ТРА - ВАК РОЗ - НО - СНВ АУ - НО - Ю.

РОЗ - НО - СНВ

P.I.1973
4.2043-1

Solo

ВІН ТАГ НЕ - НЕ ВСО - Ю ТА - СМ - НУ ТІНЬ, I СВІ - ЖНІЙ ПО - ДИХ ВІ - ШУ - ВАВ РОЗ -

СВІ - ЖНІЙ ПО - ДИХ ВІ - ШУ - ВАВ РОЗ - РА - ДУ, I АМС - ТИ, ЗНАЙ, НЕ - НІ ШЕП - ГА - ЛО: СКИНЬ 13

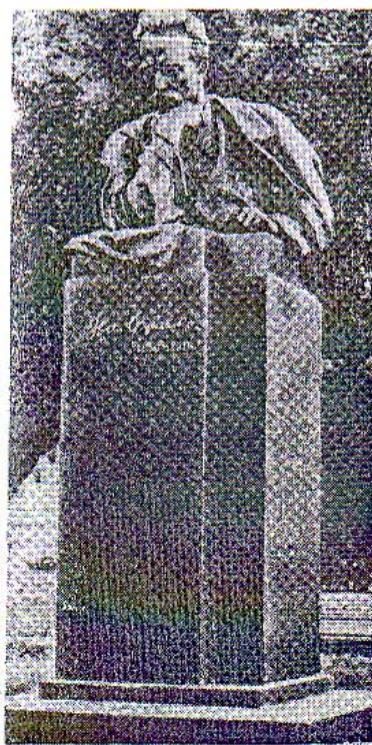
РА - ДУ, РОЗ - РА - ДУ, ШЕП - ТА - ЛО:

Маленький хутір серед лук і нив
На горбiku, над річкою шумною, —
От там я в простій, хлонській хаті жив
І самота, і сум жили зі мною.

Із трьох боків поля ті обмежив
Могутній ліс зеленою стіною,
І шумом серцю він на сон дзвонив,
І сум по травах розносив луною.

Він тяг мене в свою тасмну тінь,
І свіжий подих віщував розраду,
І листя, знай, мені шептало: Скинь

Із серця всі згадки про згадку й зраду!
Природі мамі до грудей прилињ,
І тут знайдеш нову, святу принаду.

Пам'ятник І. Франкові
в Києві

Іван Франко
Різьба О. Архипенка

СЕР - ЦЯ ВСІ ЗГАД-КИ ПРО ЗВА - ДУ. ЙЗРА - АУ! ПРИ - РО - ДІ НА - МІ
ПРИ -
ДО ГРУ - ДЕЙ ПРИ - ЛИНЬ, ПРИ - ЛИНЬ, И ТУТ ЗНАЙ - ДЕШ НО - ВУ, СВЯ - ТУ, ПРИ - НА - ДУ.
РА.1975 РО - ДІ ДО ГРУ - ДЕЙ ПРИ - ЛИНЬ,
Ч.2045-2